

CSR กับกิจการเหมืองแร่ในประเทศไทย (1)

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ถือได้ว่าเป็นผู้ที่นำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์โดยตรง แต่ในการประกอบการอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขอย่างจริงจัง จะส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงการนำทรัพยากรแร่ที่อยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์จากการต่อต้านของประชาชน ดังนั้น สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ในปัจจุบันจึงควรใช้หลักแนวคิดพื้นฐานการพัฒนาทั้ง 3 มิติ คือ ผลตอบแทนต่อเศรษฐกิจขององค์กร ผลตอบแทนต่อสังคม และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้เกิดความยั่งยืน และมีประสิทธิภาพต่อไป

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลักดันและส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ในความรับผิดชอบมีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยการจัดทำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ประกอบด้วย 7 หัวข้อหลัก คือ

- การกำกับดูแลองค์กร (Organization governance)
- สิทธิมนุษยชน (Human rights)
- การปฏิบัติด้านแรงงาน (Labour practices)
- สิ่งแวดล้อม (The environment)
- การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม (Fair operating practices)
- ผู้ใช้แร่ (Consumer issues)
- การมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

ซึ่ง กพร. มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุน และประกาศให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงงานโม่บดหรือย่อยหิน และโรงประกอบโลหกรรม นำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ ใช้ปฏิบัติตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา โดยในปี 2557 มีสถานประกอบการนำมาตรฐานดังกล่าวไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาองค์กร จำนวน 6 แห่ง คือ

- 1) บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ลำปาง) จำกัด
- 2) บริษัท เอ็มอาร์ดี-อีซีซี จำกัด
- 3) บริษัท หล่อวัฒนา จำกัด
- 4) บริษัท ปทุมศิลาสมิตร จำกัด
- 5) บริษัท ร็อคส์ ไมนิ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด
- 6) บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ทุ่งสง) จำกัด

Newsletter ฉบับนี้ จะขอแนะนำสถานประกอบการที่ได้ CSR-DPIM ในปี 2557 ว่ามีวิธีการปฏิบัติงานด้าน CSR และมีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร

